

RETTENS DOM (Sjette Afdeling)

7. maj 2009*

I sag T-185/07,

Calvin Klein Trademark Trust, Wilmington, Delaware (De Forenede Stater), ved
avocats T. Andrade Boué, I. Lehmann Novo og A. Hernández Lehmann,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)
ved M.Ó. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og
intervenient ved Retten:

* Processprog: spansk.

Zafra Marroquinos, SL, Caravaca de la Cruz (Spanien), ved advokat J. Martín Álvarez,

angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. marts 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 314/2006-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Calvin Klein Trademark Trust og Zafra Marroquinos, SL,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A.W.H. Meij, og dommerne V. Vadapalas (refererende dommer) og E. Moavero Milanesi,

justitssekretær: fuldmægtig K. Andová,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 29. maj 2007,

under henvisning til Harmoniseringskontorets svarskrift, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 3. oktober 2007,

under henvisning til intervenientens svarskrift, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 3. oktober 2007,

under henvisning til intervenientens svar på Rettens skriftlige spørgsmål af 17. juni 2008,

under henvisning til ændringen af sammensætningen af Rettens afdelinger,

under henvisning til udpegelsen af en anden dommer til at fuldstændiggøre afdelingen, efter at en af dens dommere var blevet forhindret,

og efter retsmødet den 8. juli 2008,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

- ¹ Den 7. oktober 2003 indgav intervenienten, Zafra Marroquinos, SL, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som ændret, en ansøgning om registrering af et EF-varemærke til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (herefter »Harmoniseringskontoret«).

- 2 Det varemærke, der er søgt registreret, er ordmærket CK CREACIONES KENNYA.
- 3 De varer, som registreringsansøgningen vedrører, henhører under klasse 18 og 25 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer til følgende beskrivelse:
- Klasse 18: »Læder og læderimitationer samt varer fremstillet af disse materialer (ikke indeholdt i andre klasser); skind og huder; kufferter og rejsetasker; paraplyer, parasoller og spadserestokke; piske og sadelmagervarer«

 - Klasse 25: »Beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning«.
- 4 Denne ansøgning blev offentliggjort i *EF-Varemærketidende* nr. 23/2004 af 7. juni 2004.
- 5 Den 6. september 2003 rejste sagsøgeren, Calvin Klein Trademark Trust, indsigelse mod registreringen af det ansøgte varemærke i henhold til bl.a. artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.
- 6 Indsigelsen var støttet på følgende ældre varemærker:

- EF-varemærke nr. 66172, registreret for varer og tjenesteydelser henhørende under klasse 3, 4, 8, 9, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 35 og 42, gengivet nedenfor:

- det spanske varemærke nr. 2023213, registreret for varer henhørende under klasse 18, gengivet nedenfor:

- det spanske varemærke nr. 2028104, registreret for varer under klasse 25, gengivet nedenfor:

- 7 Indsigelsen var støttet på samtlige varer og tjenesteydelser omfattet af de ældre varemærker og var rettet mod alle varerne omfattet af det ansøgte varemærke.
- 8 Ved afgørelse af 22. december 2005 gav Harmoniseringskontorets Indsigelsesafdeling afslag på indsigelsen i dens helhed. Indsigelsesafdelingen fandt, at der ikke for den relevante forbruger var risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.
- 9 Den 22. februar 2006 påklagede sagsøgeren i medfør af artikel 57-62 i forordning nr. 40/94 Indsigelsesafdelingens afgørelse til Harmoniseringskontoret under påberåbelse af en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i nævnte forordning.
- 10 Ved afgørelse af 29. marts 2007 (herefter »den anfægtede afgørelse«) afslog Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret klagen og stadfæstede Indsigelsesafdelingens afgørelse. Appellkammeret fandt, at der ikke var tilstrækkelig lighed mellem de omhandlede tegn til at fastslå, at der var risiko for forveksling i den tilsigtede kundekreds bevidsthed.

Parternes påstande

- 11 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Der gives afslag på registrering af det ansøgte varemærke.

— Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

¹² Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Harmoniseringskontoret frifindes.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

¹³ Intervenienten har nedlagt følgende påstande:

— Harmoniseringskontoret frifindes, og den anfægtede afgørelse stadfæstes.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Formaliteten af sagsøgerens anden påstand

- 14 Med sin anden påstand har sagsøgeren anmodet Retten om pålægge Harmoniseringskontoret at give afslag på registreringen af det ansøgte varemærke. I denne forbindelse skal det bemærkes, at følge artikel 63, stk. 6, i forordning nr. 40/94 skal Harmoniseringskontoret træffe de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Fællesskabets retsinstansers afgørelse. Det tilkommer derfor ikke Retten at give Harmoniseringskontoret et pålæg. Det påhviler dette at drage konsekvenserne af denne doms konklusion og præmisser (jf. i denne retning Rettens dom af 31.1.2001, sag T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld mod KHIM (Giroform), Sml. II, s. 433, præmis 33, og af 27.2.2002, sag T-34/00, Eurocool Logistik mod KHIM (EUROCOOL), Sml. II, s. 683, præmis 12). Følgelig kan sagsøgerens anden påstand ikke antages til realitetsbehandling.

Realiteten

Parternes argumenter

- 15 Sagsøgeren har påberåbt sig et eneste anbringende om tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.
- 16 Sagsøgeren har gjort gældende, at appelkammerets analyse er forkert for så vidt angår sammenligningen mellem de omtvistede tegn og vurderingen af risikoen for forveksling.

- 17 Angående sammenligningen mellem de omtvistede tegn har sagsøgeren gjort gældende, at i modsætning til det i den anfægtede afgørelse anførte er det element i de omtvistede varemærker, der giver dem fornødent særpræg, bogstavs sammensætningen »ck«.
- 18 Disse to bogstaver forekommer i begyndelsen af det ansøgte varemærke, således at de vil blive opfattet først og fastholde forbrugers opmærksomhed. De omtvistede varemærker er således sammenfaldende i den af deres bestanddele, der har mest særpræg, hvilket fører til en fonetisk lighed mellem de omtvistede tegn.
- 19 Sagsøgeren har anfægtet, at graden af særpræg for bogstavs sammensætningen »ck« i de ældre varemærker er højere end graden af særpræg for bogstavs sammensætningen »ck« i det ansøgte varemærke alene på grund af dens særlige grafiske gengivelse.
- 20 Sagsøgeren har gjort gældende, at i modsætning til det i den anfægtede afgørelse medgivne er brugen af bogstavs sammensætningen »ck« ikke berettiget ved ordene »creaciones« og »kennya«, der ikke er intervenientens firmanavn, men kan snarere forklares med et ønske om at lægge sig op ad det ældre velrenommerede varemærke.
- 21 Sagsøgeren har understreget, at hverken ordet »creaciones« eller ordet »kennya« har særpræg. Det første ord anvendes i modesektoren som henvisning til beklædningsmodeller. Det andet ord kan henvise til et afrikansk land, Kenya, eller navnet på en person.
- 22 Varemærket CK CREACIONES KENNYA vil således blive opfattet som et CK-varemærke, der henviser til sortimentet »creaciones« (kreationer) med navnet »kennya« (Kenya), enten fordi det er inspireret af kunst eller farver fra Kenya, eller fordi designeren af de omhandlede varer bærer dette navn. Landenavne har imidlertid ikke særpræg og kan ikke fastholdes som bestanddele, der gør det muligt at skelne mellem de varemærker, der sammenlignes. Sagsøgeren har gjort gældende, at ordet »kennya« i det foreliggende tilfælde er en falsk oprindelsesangivelse, idet ansøgeren om

det omhandlede varemærke er en erhvervsdrivende fra den spanske by Murcia, der ikke har nogen forbindelse med Kenya, og hvis varer heller ikke er købt i dette land.

- 23 Resultatet er det samme, hvis ordet »kennya« hentyder til en person, idet et almindeligt navn heller ikke i sig selv har særpræg. Det øger forvekslingen, idet det giver anledning til at antage, at der er tale om et undermærke til varemærket CK, der er udformet af en person, der hedder Kennya, hvilket ikke er tilfældet. Sagsøgeren mener derfor, at ordet »kennya« ikke har særpræg eller alene har en meget svag grad af særpræg, og at forbrugeren derfor vil fokusere på bestanddelen »ck« i det ansøgte varemærke, der består af samme bogstaver som dem, der udgør de ældre varemærker.
- 24 Sagsøgeren bemærker, at de ældre varemærker har et betydeligt renommé, hvilket kan øge muligheden for lighed mellem de omtvistede varemærker, navnlig visuelt og fonetisk. Sagsøgeren har understreget, at det er figurmærket CK, der faktisk er almindeligt kendt.
- 25 Efter sagsøgerens opfattelse er det almindeligt i modesektoren, at fabrikanter af beklædningsgenstande identificeres ved deres initialer. At lægge sig op ad varemærker, der består af initialer, er derfor klart et forsøg på at kopiere en tredjemands varemærke.
- 26 I modesektoren er det ligeledes almindeligt, at den samme konfektionsvirksomhed benytter undermærker, dvs. tegn, der er afledt fra et hovedvaremærke, og som har en dominerende bestanddel til fælles med dette, for at adskille virksomhedens forskellige produktionslinjer. Den omstændighed, at bogstaverne »ck« findes i alle de omhandlede varemærker, selv om de gengives grafisk forskelligt, kan føre til, at der opstår en forveksling hos forbrugeren, der kan antage, at tegnet CK CREACIONES KENNYA vedrører en bestemt produktionslinje.

- 27 Til støtte for dette synspunkt har sagsøgeren nævnt flere afgørelser truffet af Fællesskabets retsinstanser, af de spanske retsinstanser samt af Harmoniseringskontoret og det spanske patent- og varemærkekontor.
- 28 Harmoniseringskontoret og intervenienten har anfægtet rigtigheden af sagsøgerens argumentation. De er navnlig af den opfattelse, at appelkammerets vurdering, hvorefter de omhandlede tegn giver et forskelligt helhedsindtryk, er korrekt. Harmoniseringskontoret har ligeledes anført, at i det omfang, det er figurmærket CK — der allerede på grund af sin særlige grafik har et iboende særpræg — der er velkendt, kan bogstavsammensætningen »ck« skrevet i standardfont eller dens fonetik ikke anses for at være velkendt, som appelkammeret har slået fast, at de ældre varemærker er det.
- 29 Desuden mener Harmoniseringskontoret og intervenienten, at for så vidt angår det ansøgte varemærke er udtrykket »creaciones kennya« den dominerende bestanddel, enten visuelt på grund af længden eller begrebsmæssigt på grund af fantasibestanden, hvorimod konsonantsammensætningen »ck«, henset til dens særlige grafik, er de ældre varemærkers dominerende bestanddel.

Rettens bemærkninger

- 30 I henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 er et varemærke, der søges registreret, hvis indehaveren af et ældre varemærke rejser indsigelse, udelukket fra registrering, såfremt der i offentlighedens bevidsthed inden for det område, hvor det ældre mærke er beskyttet, er risiko for forveksling, fordi det yngre mærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art.

- 31 Ifølge fast retspraksis udgør risikoen for forveksling risikoen for, at det i omsætningskredsen kan antages, at de pågældende varer eller tjenesteydelser hidrører fra den samme virksomhed eller i givet fald fra økonomisk forbundne virksomheder (Rettens dom af 23.10.2002, sag T-104/01, Oberhauser mod KHIM — Petit Liberto (Fifties), Sml. II, s. 4359, præmis 25; jf. også analogt Domstolens dom af 29.9.1998, sag C-39/97, Canon, Sml. I, s. 5507, præmis 29, og af 22.6.1999, sag C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Sml. I, s. 3819, præmis 17).
- 32 Ifølge lige så fast retspraksis skal der foretages en helhedsvurdering af risikoen for forveksling i henhold til den opfattelse, som den relevante kundekreds har af de pågældende tegn og de omhandlede varer eller tjenesteydelser. Der skal herved tages hensyn til alle de faktorer, der karakteriserer det foreliggende tilfælde, navnlig at ligheden mellem tegnene og ligheden mellem de pågældende varer og tjenesteydelser står i et indbyrdes afhængighedsforhold (jf. Rettens dom af 9.7.2003, sag T-162/01, Laboratorios RTB mod KHIM — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Sml. II, s. 2821, præmis 31 og 32 og den deri nævnte retspraksis).
- 33 Endvidere er der større risiko for forveksling, jo stærkere det ældre varemærkes særpræg er. Således nyder de varemærker, som har et stærkt særpræg, enten i sig selv, eller fordi de er kendt på markedet, en videre beskyttelse end de varemærker, hvis særpræg er mindre (jf. analogt Lloyd Schuhfabrik Meyer-dommen, præmis 20).
- 34 Desuden spiller det en afgørende rolle i helhedsvurderingen af risikoen for forveksling, hvordan gennemsnitsforbrugeren af de pågældende varer eller tjenesteydelser opfatter varemærkerne. Gennemsnitsforbrugeren opfatter imidlertid normalt et varemærke som en helhed og undersøger ikke de forskellige detaljer (Domstolens dom af 11.11.1997, sag C-251/95, SABEL, Sml. I, s. 6191, præmis 23, og Lloyd Schuhfabrik Meyer-dommen, præmis 25). For så vidt angår denne helhedsvurdering anses gennemsnitsforbrugeren af den pågældende kategori af varer for at være almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet (Lloyd Schuhfabrik Meyer-dommen, præmis 26).

- 35 I det foreliggende tilfælde skal det indledningsvis bemærkes, at det ikke er anfægtet af parterne, at de omhandlede varer er af samme art.
- 36 Desuden følger det af den anfægtede afgørelse, der ikke bestrides på dette punkt, at idet de ældre varemærker består i to spanske registreringer og en EF-registrering, og de omhandlede varer henvender sig til den brede offentlighed, består den relevante kundekreds af gennemsnitsforbrugere af de nævnte varer i Spanien og i Fællesskabet.
- 37 Sagsøgeren har derimod anfægtet appelkammerets vurdering af ligheden mellem de omtvistede tegn og den konklusion, der udledes heraf for så vidt angår risikoen for forveksling. Det skal derfor undersøges, om appelkammeret begik en fejl, da det anførte, at forskellene mellem de omtvistede tegn var tilstrækkelige til at udelukke, at der i den relevante kundekreds' bevidsthed var risiko for forveksling.

— Ligheden mellem tegnene

- 38 For så vidt angår de omtvistede tegns visuelle, fonetiske eller begrebsmæssige lighed skal helhedsvurderingen af risikoen for forveksling være baseret på helhedsindtrykket af varemærkerne, idet der bl.a. skal tages hensyn til de bestanddele, der har særpræg eller dominans (jf. Rettens dom af 14.10.2003, sag T-292/01, Phillips-Van Heusen mod KHIM — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Sml. II, s. 4335, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).
- 39 Ifølge fast retspraksis kan et sammensat varemærke kun anses for at ligne et andet varemærke, der er identisk med eller ligner en af bestanddelene af det sammensatte varemærke, når denne bestanddel udgør det dominerende element i det helhedsindtryk, som det sammensatte varemærke fremkalder. Dette er tilfældet, når denne bestanddel i sig selv kan præge det billede af dette varemærke, som den relevante

offentlighed har i erindringen, således at alle varemærkets andre bestanddele er uden betydning i helhedsindtrykket af mærket (Rettens dom af 23.10.2002, sag T-6/01, Matratzen Concord mod KHIM — Hukla Germany (MATRATZEN), Sml. II, s. 4335, præmis 33, og af 18.10.2007, sag T-28/05, Ekabe International mod KHIM — Ebro Puleva (OMEGA3), Sml. II, s. 4307, præmis 43).

40 Der skal imidlertid ikke alene tages hensyn til en af delene af et sammensat varemærke og foretages en sammenligning af denne del med et andet varemærke. Sammenligningen skal tværtimod foretages ved at undersøge de pågældende varemærker, hvorved hvert varemærke betragtes i sin helhed (Domstolens dom af 12.6.2007, sag C-334/05 P, KHIM mod Shaker, Sml. I, s. 4529, præmis 41, af 20.9.2007, sag C-193/06 P, Nestlé mod KHIM og Quick, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 35, og MATRATZEN-dommen, præmis 34).

41 I det foreliggende tilfælde skal det bemærkes, at det fremgår af den anfægtede afgørelses punkt 7, at figurmærkerne, der var genstand for de ældre registreringer, består af bogstavsammensætningen »ck«, skrevet med store bogstaver og i tryktyper, hvor det andet bogstav »k« er længere og bredere end det første bogstav »c«, der for sit vedkommende er centreret i forhold til bogstavet »k«. Det ældre EF-varemærke indeholder ligeledes ordene »calvin klein« skrevet med tryktyper, der er væsentlig mindre end bogstaverne »c« og »k«. Desuden er det ansøgte varemærke et ordmærke, der består af tre bestanddele, nemlig bogstavsammensætningen »ck« efterfulgt af ordene »creaciones« og »kenya«.

42 Sagsøgeren har gjort gældende, at bestanddelen »ck« er den særprægede og dominerende bestanddel i det ansøgte varemærke. Det må imidlertid konstateres, som der er gjort gældende af Harmoniseringskontoret, at ordene »creaciones kenya« på grund af deres længde har en langt mere væsentlig betydning end bogstavsammensætningen »ck«, og at de udgør en syntaktisk og begrebsmæssig enhed, der er dominerende for dette varemærke som helhed.

- 43 Selv om den præcise betydning af bestanddelen »creaciones kennya« er usikker, idet den kan forstås enten som en henvisning til navnet på en modeskaber eller som et rent fantasiudtryk, har den således uden tvivl særpræg for beklædningsgenstande og modetilbehør henhørende under klasse 18 og 25. Desuden ændres dette særpræg ikke af den forbindelse, der måtte være skabt i den berørte kundekreds bevidsthed mellem ordet »kennya« og landet Kenya, idet de to ord staves forskelligt. Sagsøgerens argumenter, hvorved det anfægtes, at bestanddelen »creaciones kennya« har særpræg, må derfor forkastes.
- 44 Endvidere svarer bestanddelen »ck«, som anført af appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 26, til de første bogstaver i ordene »creaciones« og »kennya«, der således definerer denne bestanddels oprindelse og forklarer dens tilstedeværelse. Således som den er gengivet i det ansøgte varemærke, har bestanddelen »ck« derfor en accessorisk betydning i forhold til bestanddelen »creaciones kennya«.
- 45 Det følger heraf, at det må antages, at den berørte forbruger først og fremmest vil lægge mærke til ordene »creaciones kennya«, på hvilke forbrugeren vil rette en meget stor del af sin opmærksomhed. Den af sagsøgeren påberåbte omstændighed, at bogstaverne »ck« findes i begyndelsen af det ansøgte varemærke, ændrer ikke denne vurdering. Selv om det er rigtigt, at gennemsnitsforbrugeren almindeligvis i langt højere grad lægger mærke til bestanddelene i begyndelsen af et varemærke, kan særlige omstændigheder for visse varemærker føre til at gøre en undtagelse fra denne regel (jf. i denne retning Rettens dom af 20.11.2007, sag T-149/06, Castellani mod KHIM — Markant Handels und Service (CASTELLANI), Sml. II, s. 4755, præmis 54). I det foreliggende tilfælde er alene den omstændighed, at bogstavs sammensætningen »ck« står i begyndelsen af det ansøgte varemærke, af de ovenfor i præmis 42-44 anførte grunde ikke tilstrækkelig til at gøre den til den dominerende bestanddel i det helhedsindtryk, som dette varemærke giver.
- 46 For så vidt angår den visuelle lighed mellem tegnene skal det derfor bemærkes, at det var med rette, at appelkammeret fastslog, at de omtvistede varemærker er forskellige. Hvor de ældre varemærker består af den eneste eller dominerende bestanddel »ck«, gengivet i en særlig grafik, der — som anført af appelkammeret i den anfægtede

afgørelses punkt 22 — giver disse varemærker et iboende særpræg, er det ansøgte varemærkes helhedsindtryk således domineret af bestanddelen »creaciones kennya«.

47 Den omstændighed, at de ældre varemærkers eneste eller dominerende figurbestanddel »ck« og bestanddelen »ck« i det ansøgte varemærke ligner hinanden, gør det således ikke muligt at skabe en visuel lighed mellem de omtvistede varemærker, henset til på den ene side det helhedsindtryk, som varemærket CK CREACIONES KENNYA giver, og på den anden side den særlige grafiske fremstilling, der karakteriserer de ældre varemærker, nemlig det, at bogstavet »c« er mindre og centreret i forhold til bogstavet »k«.

48 I denne forbindelse skal det understreges, som appelkammeret gjorde det i den anfægtede afgørelses punkt 23, at ved undersøgelsen af de omtvistede varemærkers lighed tages disse i betragtning i deres helhed, således som de er registreret eller ansøgt. Et ordmærke er imidlertid et varemærke, der udelukkende består af bogstaver, ord eller ordforbindelser, som er skrevet med trykbogstaver med normale typer, uden særligt grafisk element. Beskyttelsen, som følger af registreringen af et ordmærke, vedrører det ord, der er angivet i registreringsansøgningen, og ikke den særlige grafiske og stilistiske udformning, som dette varemærke eventuelt har. Der skal således ikke i forbindelse med undersøgelsen af lighed tages hensyn til den grafiske fremstilling, som det ansøgte varemærke i fremtiden kan gives (jf. i denne retning Rettens dom af 20.4.2005, sag T-211/03, Faber Chimica mod KHIM — Nabersa (Faber), Sml. II, s. 1297, præmis 36 og 37, af 13.2.2007, sag T-353/04, Ontex mod KHIM — Curon Medical (CURON), ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 74, og af 22.5.2008, sag T-254/06, Radio Regenbogen Hörfunk in Baden mod KHIM (RadioCom), ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 43).

49 Angående det fonetiske aspekt var det ligeledes med rette, at appelkammeret konstaterede, at de omtvistede varemærker ikke ligner hinanden. Som Harmoniseringskontoret således har bemærket, sker henvisningen til de ældre varemærker ved bogstavsammensætningen »ck« eller ved ordene »calvin klein«, og dette er også tilfældet, når sidstnævnte ikke fremgår af det ældre tegn, idet det er klart, at figurmærket CK, i dets karakteristiske grafiske gengivelse, udgør en henvisning til den velrenommerede fabrikant og skaber af Calvin Klein-modeartikler.

- 50 Til gengæld vil der henvises til det ansøgte varemærke, hvis man udtaler enten ordene »creaciones kennya« alene eller hele udtrykket »ck creaciones kennya«. Det er under alle omstændigheder næppe sandsynligt, at henvisningen til det ansøgte varemærke CK CREACIONES KENNYA vil forekomme alene ved at udtale bogstavs sammensætningen »ck«, idet man, da de ikke er velkendte, udtrykkeligt vil nævne ordene »creaciones kennya«.
- 51 Angående det begrebsmæssige aspekt begik appelkammeret ikke en fejl ved at fastslå, at ordene »creaciones kennya«, som er grundlaget for bogstavs sammensætningen »ck«, er begrebsmæssigt forskellige fra de ældre varemærker. Som det således er anført af appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 27, kommer bogstavs sammensætningen »ck« i det ansøgte varemærke fra ordene »creaciones kennya«, mens bogstavs sammensætningen »ck«, der udgør de ældre varemærker, er en henvisning til den velrenommerede fabrikant og skaber af Calvin Klein-modeartikler.
- 52 Det følger af det foregående, at appelkammeret ikke begik en fejl, da det anførte, at de omtvistede varemærker ikke ligner hinanden. Undersøgelsen af varemærkerne — visuelt, fonetisk og begrebsmæssigt — viser, at helhedsindtrykket af de ældre varemærker er domineret af den eneste eller dominerende bestanddel »ck«, hvorimod helhedsindtrykket af det ansøgte varemærke er domineret af bestanddelen »creaciones kennya«. Den manglende lighed mellem de omtvistede tegn er således resultatet af de visuelle, fonetiske og begrebsmæssige forskelle, der er konstateret ovenfor.
- Risikoen for forveksling
- 53 Under hensyntagen til undersøgelsen af ligheden mellem de omtvistede varemærker var det med rette, at appelkammeret anførte, at der ikke var grundlag for at fastslå, at der var risiko for forveksling.

- 54 Den omstændighed, at de varer, der er omfattet af de omtvistede varemærker, er af samme art, ændrer ikke denne vurdering, idet de omhandlede tegn ikke ligner hinanden. Som anført af appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 28, fremgår det klart af det ansøgte varemærke, at bogstavs sammensætningen »ck« henviser til ordene »creaciones kennya«, der uden tvetydighed adskiller det ansøgte varemærke fra de ældre varemærker. Eftersom lighed mellem de omtvistede tegn er en betingelse for en risiko for forveksling, er en konstatering, af, at en sådan lighed ikke foreligger, til hinder for, at der kan være en risiko for forveksling (jf. i denne retning Rettens dom af 18.12.2008, sag T-16/07, Torres mod KHIM — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENÍTEZ), ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 74).
- 55 Det skal endvidere bemærkes, at sagsøgeren har påberåbt sig renomméet for figurbestanddelen CK, der er fælles for de ældre varemærker og karakteriseret ved en særlig grafik. Selv om retspraksis anerkender, at varemærker, der har en høj grad af særpræg på grund af deres renommé, har en mere vidtrækkende beskyttelse (jf. præmis 33 ovenfor), kan anerkendelsen i det foreliggende tilfælde af de ældre varemærkers renommé ikke rejse tvivl om rigtigheden af appelkammerets vurdering, hvorefter de omtvistede varemærker, bl.a. fordi deres respektive dominerende bestanddele er forskellige, giver et helhedsindtryk, der er for forskelligt til, at en risiko for forveksling kan konstateres.
- 56 For så vidt angår sagsøgerens argument om, at den berørte kundekreds vil kunne opfatte det ansøgte varemærke som et af sagsøgerens undermærker, skal det bemærkes, som anført af sagsøgeren selv, at et undermærke er karakteriseret ved tegn, der er afledt fra et hovedvaremærke, og som har en dominerende bestanddel til fælles med dette (Rettens dom af 6.10.2004, forenede sager T-117/03 — T-119/03 og T-171/03, New Look mod KHIM — Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE et NLCollection), Sml. II, s. 3471, præmis 51). I det foreliggende tilfælde har de omtvistede varemærker imidlertid ikke nogen fælles dominerende bestanddel. Som det således er konstateret gentagne gange ovenfor, er de ældre varemærker domineret af eller består udelukkende af figurbestanddelen CK, hvorimod det ansøgte varemærke er domineret af den særprægede ordbestanddel »creaciones kennya«.

57 Det følger heraf, at appelkammeret ikke begik en fejl, da det fandt, at der ikke var risiko for forveksling mellem det ansøgte varemærke og de ældre varemærker. Harmoniseringskontoret skal derfor frifindes.

Sagens omkostninger

58 I henhold til Rettens procesreglements artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Harmoniseringskontorets og intervenientens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Sjette Afdeling):

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Calvin Klein Trademark Trust betaler sagens omkostninger.

Meij

Vadapalas

Moavero Milanesi

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 7. maj 2009.

Underskrifter